

Вяра

Осемнадесета неделя след Деня на Света Троица

В ОСЕМНАДЕСЕТА НЕДЕЛЯ СЛЕД ДЕНЯ НА СВЕТА ТРОИЦА, ЗА МНОГОТО УЛОВЕНА РИБА

Не бой се, отсега ще ловиш
човеци (Лук. 5:10)

Благослови, отче!

Както опитният рибар носи със себе си различни риболовни принадлежности и лови с тях много и различни риби, така и Христос лови с мъдростта Си различни хора и ги довежда до спасение. Както привлякъл към Витлеем тримата източни царе чрез новопоявилата се звезда според тяхното знание, така привлякъл и сега светите апостоли с уловената риба според тяхното майсторство и ги направил ловци на човеци, както ще чуете сега от Евангелието.

Евангелие от Лука, зачало 17

В онова време, когато народът се притискаше към Иисус, за да слуша Словото Божие, а Той стоеше при Генисаретското езеро, видя два кораба, които стояха край езерото, а рибарите, излезли от тях, плавеха мрежите. Като влезе в един от корабите, който беше на Симона, помоли го да отплува малко от брега и, като седна, от кораба поучаваше народа. А когато

престана да говори, рече Симону: отплувай към дълбокото, и хвърлете мрежите си за ловитба. Симон Му отговори и рече: Наставниче, цяла нощ се мъчихме, и нищо не уловихме, но по Твоята дума ще хвърля мрежата. Това като сториха, те уловиха голямо множество риба, та и мрежата им се раздираше. И кимнаха на другарите, които се намираха на друг кораб, да им дойдат на помощ, и дойдоха, и тъй напълниха двата кораба, че щяха да потънат. Като видя това, Симон Петър падна пред коленете Иисусови и рече: иди си от мене, Господи, понеже аз съм грешен човек. Защото ужас обзе него и всички, които бяха с него, от тая ловитба на риби, хваната от тях, тъй също и Иакова и Иоана, синове Зеведееве, които бяха другари на Симона. И рече Иисус на Симона: не бой се, отсега ще ловиш човеци. И като изтеглиха корабите на брега, оставиха всичко и тръгнаха след Него. (Лук, 5:1-11)

ТЪЛКУВАНИЕ

Когато Иисус Христос, придружен от много хора, отишъл на Генисаретското езеро, намерил там рибарски лодки, едната от които била на Петър и Андрей, а другата на Иаков и Иоан, които били съдружници и ловели риба. Но понеже се трудили цяла нощ и не уловили нищо, излезли на брега да изперат мрежите си. А Христос, като влязъл в една от лодките, която била на Петър, накарал Петър да Го отдалечи малко от брега, колкото да Го чуват хората и да не Го притискат. И като седнал в лодката срещу множеството хора, започнал да проповядва и да ги поучава, а народът гледал пресветлото Му лице и слушал. След това, като свършил поучението Си към народа, Той извършил голямо чудо, за да подкрепи с дела думите Си и да покаже божествената Си сила. Защото рекъл на Петър и той уловил толкова много риба, която напълнила двете рибарски лодки, и с това убедил цялото множество хора, които се били събрали там, че е Всемогъщият Бог. Защото, като видял толкова много риба, Петър разбрал, че това е

божествена сила, и от голямо смирение се мислел за недостоеен, за това помолил Христа да слезе от лодката му. Както някога сътворил с една заповед целия свят, така и сега Бог с една дума напълнил мрежата с риба, която уплашила цялото множество хора. Тогава Христос рекъл на Петър: Не бой се, отсега ще ловиш човеци. Като казал така и на другите апостоли - на Иаков и Иоан, те веднага оставили всичко и тръгнали след Него. Християни, виждате ли какви хора избира Христос за проповедници - галилейци, прости, сиромаси и неуки. Но Бог прави всичко чудесно с разум, защото ако бе избрал някои изтъкнати, образовани и богати хора да ги изпрати по света да проповядват Евангелието, тогава много еретици биха казали, че са прилгали с богатство и мъдрост простите хора да повярват в тяхното учение. За това Христос избрал не богати и образовани, а прости и неуки сиромаси, които не знаели друг език, освен еврейския, за да няма какво да кажат еретиците, защото е явно, че апостолите поучавали и вършели големи чудеса единствено с Божията сила. Защото Христос, като направил апостолите ловци на човеци, им дал вместо мрежа Евангелието, което е преплетено (размесено) със закона и пророческото учение, да го хвърлят (проповядват), като мрежа по целия свят, и колкото хора уловят, от който и народ да бъдат, да ги извадят от идолопоклонническата тъмнина в светлината на Христовото учение, с което и те просветили и обърнали към Бога толкова хора, колкото не е възможно да се преброят. Извадили ги от тъмнината на безбожието към светлото Богопознание. Дори пророците не били успели да направят това, което направили заради вярата си апостолите, а след тях и архиереите и учителите. Защото щом Христос ги повикал след Себе Си, те веднага изоставили всичко и тръгнали след Него. Елисей орял на нивата с дванадесет чифта волове и щом Илия го повикал, Елисей веднага изклал воловете, сварил ги и всички хора, които били там, ги изяли и той последвал пророк Илия (вж. 3

Царств. 19:19-21). Ето такава вяра и послушание иска Бог и от нас, когато ни вика с Евангелието към някоя добродетел. И когато решим да свършим някое добро дело, да не се бавим, дори да ни се случи нещо, защото ако се забавим, няма да го направим, както и онзи младеж рече на Христа: Позволи ми, първом да отида и погребя баща си. (Мат. 8:21, Лук. 9:59). А Христос му каза: Върви след Мене, и остави мъртвите да погребат своите мъртъвци (Мат. 8:22, Лук. 9:60). С това Христос ни поучава да имаме послушание и заради любовта си към Него бързо да изпълняваме каквото ни заповядва.

ПОУЧЕНИЕ

Благочестиви християни, видяхте ли какво послушание са имали светите апостоли? Щом Христос ги повикал, те веднага изоставили домове, деца и цялата светска слава и тръгнали след Него. И помислете колко сиромашки живеели в света, когато след Христовото възнесение приели Светия Дух и се пръснали по света да проповядват Евангелието и Неговите чудеса. И колко мъчения претърпели от злочестивите римски императори заради любовта си към Христа, само и само да доведат света до Богопознание. Загинали в различни мъчения за Христовото име: Петър умрял на Крит, прикован с главата надолу, а Павел бил посечен от император Нерон. Така в различни мъчения загинали и останалите апостоли, които се прославили и на този свят, и на онзи. Така се прославят и сега онези, които изпълняват Божия закон. Но някой от вас може да каже: „Виждаме, че много хора изпълняват Божия закон, но не се прославят, а прекарват много скръбно живота си, а има и мнозина, които не изпълняват Божия закон, но прекарват живота си много славно и благополучно. Защо е така?“. Що се отнася до това, чуите какво казва апостол Павел: „Кой човек знае какво има у човека, освен човешкия дух, който живее в него? Тъй и Божието никой не знае, освен Божия Дух.“ (Ср. 1 Кор. 2:11). Никой не знае човешките тайни. Гледаме много

хора отвън и си мислим, че са праведни и свети, а не знаем, че вътре са пълни с лошотии, с лъжа, грабеж и лукавства. И има мнозина, които отвън ни се виждат грешни и неправедни, а вътре са чисти, праведни и свети. Хората, които живеят праведно и получават тук някакво наказание от Бога, Бог ги изпитва като праведния Иов, за да види търпението им, за което ще им подари Небесното царство, където ще светят като слънце. А за онези, които вършат зло и живеят славно и благополучно, пророк Давид казва: не завиждай на ония, които вършат беззаконие, защото те като трева ще бъдат скоро покосени, и като зелен злак те повяхват. (Пс. 36:1, 2). Защото неправедното богатство скоро изсъхва като трева и беззаконното благополучие изчезва, като дим. Днес гледаш беззаконника благополучен и да се превъзнася (извисява) като топола, а утре изчезва с благополучието си така, че и мястото му не се познава. Ежедневно виждаме сред хората големи промени, как някои хора от зло стигат до добро, а други от добро, до голямо зло. Защото който не събира за Бога, изгубва всичко. Виждаме, че закононарушителите остават излъгани и посрамени от беззаконието си, но понеже сме глупави, пак престъпваме Божия закон и се надяваме да получим от Бога добро и слава. Християни, ако искате слава, ако искате благополучие и добруване, ходете право, спазвайте чисто Божиите заповеди и Бог ще ви даде всичко. И когато придобием богатство, господарство (началническа длъжност) или занаят, да не се хвалим и да не се надяваме на тях, а да се надяваме само на Бога и да се хвалим само с Него, защото всичко е от Бога. Той ни дава всички небесни и земни блага, когато му служим вярно. За това да се хвалим само тогава, когато познаваме Бога и се придържаме към правдата. И да искаме от Бога само Небесното царство и правдата, а Бог ще ни даде останалите тукашни блага и без да ги искаме, както Сам казва: Търсете царството на Бога и Неговата правда, и всичко това ще ви се придаде (Мат. 6:33). Слава на нашия Бог

ВЪВ вечните векове! Амин!

{{_LINK1_}}